

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/146/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619207557
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7619207557.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Aleny Mikovej v právnom spore žalobcu: TINUM ERES s.r.o., Košice, Wuppertálska 7, IČO: 47 249 871, zást. A. B. C. D., E. XX, F. D., nar. XX.X.XXXX, proti žalovanému: Slovenský poľovnícky zväz, Poľovnícke združenie Jamník, Jamník 255, IČO: 35 517 018, zást. advokátka JUDr. Ľubomíra Bašistová Virová, Spišská Nová Ves, Zimná 62, o určenie, že žalovaný nemá postúpené užívacie právo k poľovným pozemkom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 9C/71/2019 - 192 z 18. mája 2021

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves ako súd prvej inštancie (ďalej aj len ako „súd“) I. výrokom rozsudku označeného v záhlaví zamietol žalobu, ktorou žalobca ako podielový spoluvlastník parcely reg. „E“, č. parc. XXX, v k. ú. E., evidovanej na LV č. XX ako orná pôda vo výmere 10337 m², sa domáhal určenia, že žalovaný nemá postúpené užívacie právo k poľovným pozemkom, resp. že nemá právo užívať poľovné pozemky pre výkon práva poľovníctva v uznanom poľovnom revíri „Jamník“. Dôvodom takéhoto rozhodnutia mala byť neplatná zmluva zo 4.5.2018 o užívaní poľovného revíru, ktorú vlastníci poľovných pozemkov v poľovnom revíri Jamník v zastúpení splnomocnencami zvolenými na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov konanom 20.4.2018, a to A. G., B. H. D., B. I. J., I. K. a C. L. uzavreli so žalovaným a tiež preto, že žalovaný nie je poľovníckou organizáciou v zmysle §32 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a II. výrokom žalovanému priznal nárok na plnú náhradu jeho trov.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom zhora označenej nehnuteľnosti s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu XX/XX, výmera uznaného poľovného revíru Jamník je 3435 ha, zmluva zo 4.5.2018 bola uzavretá na 15 rokov a Okresným úradom Spišská Nová Ves, pozemkový a lesný odbor bola zaevidovaná 16.12.2019. V odôvodnení rozsudku citoval ustanovenia zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve (ďalej aj len ako „zákon“), a to jeho §5 ods. 2, ods. 3, ods. 5, ods. 6 a ods. 7 (zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov), §11 (užívanie poľovného revíru), §13 ods. 1 písm. b) (zmluva o užívaní poľovného revíru), §16 ods. 1 a ods. 2 (evidencia zmluvy), §32 ods. 1 a ods. 2 (poľovnícka organizácia) a napokon aj §80 ods. 9 (prechodné ustanovenia) a tiež ustanovenia §137 CSP (obsah žaloby) a §139 ods. 1 o. z. o spoluvlastníctve.

3. Posudzujúc otázku vecnej legitímácie v konaní, t. j. stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy na jednej strane žalobca je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a na druhej strane žalovaný je subjektom tomu zodpovedajúcej hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný) dospel k záveru, že v danej veci stranou sporu majú byť všetci vlastníci

spoločného poľovného revíru, ktorý je predmetom konania, nakoľko o postúpení užívania poľovného revíru rozhodujú všetci vlastníci pozemkov v poľovnom revíri, ktorý z tohto pohľadu je spoločnou vecou, o ktorej v zmysle §139 ods. 2 o. z. rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov, pričom aj rozhodnutie o užívaní predmetného poľovného revíru, ktorého žalobca v konaní sa domáha určením, že žalovaný nemá k nim postúpené užívacie právo, sa dotkne práv a povinností všetkých (spolu)vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri a preto všetci sú nositeľmi hmotnoprávných práv, resp. povinností a všetci musia byť preto stranou tohto sporu. Vzhľadom na to, že v danom prípade stranou sporu nie sú všetci vlastníci pozemkov v danom poľovnom revíri, uzavrel, že ide o nedostatok vecnej legitímácie v konaní a žalobu bez ďalšieho dokazovania preto zamietol a z toho dôvodu zamietol tiež návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania.

4. Okrem toho dôvod na zamietnutie žaloby súd vzhliadol aj v skutočnosti, že sporná zmluva zo 4.5.2018, ako vykonaným dokazovaním bolo preukázané, 16.12.2019 bola zaevidovaná Okresným úradom Spišská Nová Ves, pozemkový a lesný odbor, čím užívateľom poľovného revíru Jamník sa stal žalovaný a preto oprávneným k výkonu práva poľovníctva v uvedenom poľovnom revíri je práve žalovaný. Uvažoval, že pokiaľ by za daného stavu rozhodol v zmysle žaloby, t. j. určil by, že žalovaný nemá postúpené užívacie právo k predmetným poľovným pozemkom, rozhodol by o určení práva poľovníctva, resp. o určení výkonu práva poľovníctva, keďže toto právo v zmysle §16 ods. 1 a ods. 2 zákona patrí tomu, v koho prospech zmluva je zaevidovaná. Podotkol, že pri rozhodovaní o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru príslušný správny orgán posudzuje, či sú splnené podmienky v zmysle ustanovení zákona o poľovníctve, či na užívanie poľovného revíru prípadne je už zaevidovaná iná zmluva, ale tiež, či zmluva spĺňa náležitosti podľa §14 ods. 3 zákona, ako aj, či táto je uzavretá so subjektom podľa §13 ods. 1 zákona a z toho vyvodil, že príslušný správny orgán o. i. tak posudzuje, či subjekty, ktoré zmluvu o postúpení práva užívania poľovného revíru v ich spoluvlastníctve v prospech iného subjektu uzavreli, na jej uzavretie (ne)mali oprávnenie a že ako orgán štátnej správy na úseku poľovníctva o zaevidovaní zmluvy opatrením rozhodne na základe posúdenia týchto náležitostí. S poukazom jednak na Komentár k Správne súdному poriadku autorov J. Baricová a kol., vyd. C. H. Beck, str. 125 – 126 a jednak na uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 10Sžk/33/2017 z 19.6.2018 uzavrel, že výkon práva poľovníctva sa viaže na evidenciu zmluvy ako na opatrenie orgánu verejnej správy s konštitutívnym účinkom, t. j. na správny akt spojený s verejnoprávnym prvkom, ktorý možno preskúmať len v rámci správneho súdnictva. Vzhľadom na uvedené mal zato, že určenia, že žalovaný nemá postúpené užívacie právo k poľovným pozemkom pre výkon práva poľovníctva, sa nemožno úspešne domáhať žalobou v civilnom sporovom konaní, ako tak činí žalobca, pretože uvedené je možné preskúmať len v rámci správneho súdnictva. O trovách konania rozhodol v zmysle zásady úspechu strany v konaní zakotvenej v §255 ods. 1 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku žalobca podáva odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodňuje tým, že súd nesprávne vyhodnotil predmet sporu, v dôsledku čoho nesprávne vyhodnotil aj otázku hmotnoprávneho oprávnenia a hmotnoprávnej povinnosti v konaní. Obsahom žaloby bolo určenie užívacieho práva (jeho neexistencie – pozn. odvolacieho súdu) a žalobcovi ako vlastníkovi poľovných pozemkov nachádzajúcich sa v poľovnom revíri Jamník prináleží právo domáhať sa ochrany voči tretím osobám, ktoré do jeho vlastníckeho práva zasahujú a je preto nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, pričom subjektom hmotnoprávnej povinnosti v tomto konaní zároveň je len osoba, voči ktorej žalobca požaduje určiť, že sporné užívacie právo jej nepatrí a len tej sa určí hmotnoprávna povinnosť. Skutočnosť, že o postúpení užívacieho práva k poľovným pozemkom na žalovaný subjekt v danom prípade rozhodli iné osoby, podľa odvolateľa nezakladá ich pasívnu vecnú legitímáciu v konaní a samotné postúpenie práva (kto, kedy a akým spôsobom o ňom rozhodol) je vecou predbežného posúdenia súdu, ktorý pred rozhodnutím vo veci posudzuje, či (ne)boli naplnené podmienky zákona v otázke postúpenia užívania poľovného revíru, ale nejde pritom o samotnú hmotnoprávnu povinnosť, ktorá sa požaduje určiť. Považuje preto za potrebné rozlišovať medzi určením neplatnosti zmluvy a určením, že právo žalovanému subjektu nepatrí, keďže ide o rozličné hmotnoprávne povinnosti.

6. Vzhľadom na to, že podaním z 23.11.2020 žalobca upravil žalobný petit tak, že predmetom žaloby je určenie, že žalovaný nemá právo užívať poľovné pozemky pre výkon práva poľovníctva v uznanom poľovnom revíri „Jamník“, odvolateľovi vôbec nie je zrejmé, kde súd nachádza otázku právnej povinnosti ostatných vlastníkov poľovných pozemkov a na akom právnom podklade sa môže spoluvlastník u iných spoluvlastníkov domáhať, že tretia osoba nemá užívacie právo. Tiež namieta, že z dôvodu, že ostatní

(spolu)vlastníci užívacie právo k poľovným pozemkom vykonávať nakoniec ani nemôžu, nakoľko zákon toto oprávnenie dáva len presne špecifikovaným subjektom a títo aj preto v konaní ani nie sú pasívne vecne legitimovaní.

7. Okrem toho žalobca však napádal aj samotnú legitimitu žalovaného tvrdiac, že ten nie je subjektom, ktorý môže užívať poľovný revír, čo zároveň ani nemá žiaden vecný súvis s právami, či povinnosťami ostatných (spolu)vlastníkov poľovných pozemkov v danom poľovnom revíri, ide výlučne o právne postavenie žalovaného ako subjektu, ktorý nie je uvedený v §13 zákona o poľovníctve.

8. Pokiaľ súd žalobu zamietol aj z dôvodu, že určenia užívacieho práva k poľovným pozemkom výkonom práva poľovníctva sa nemožno domáhať žalobou v civilnom sporovom konaní, namieta, že poznámka 11) v §17 ods. 1 písm. e) zákona o poľovníctve, v zmysle ktorého „zmluva zaniká rozhodnutím súdu¹¹⁾“, odkazuje na §137 písm. c) CSP, a teda samotný zákon zánik zmluvy viaže na rozhodnutie súdu o tom, že tu nie je právo užívania poľovného revíru a umožňuje preto domáhať sa určenia takéhoto práva v civilnom konaní. Ak preto súd odmietol posúdiť otázku užívacieho práva žalovaného z dôvodu, že žalobca sa má domáhať ochrany svojho práva na správnom súde, svojím nesprávnym procesným postupom odňal žalobcovi právo na súdnu ochranu, čím do jeho práva neprímerane zasiahol. Z toho dôvodu, keď odmietol vykonať ďalšie dokazovanie, odmietol prístup žalobcu k súdu a rozhodol evidentne predčasne bez relevantných dôkazov, keďže žalobca v konaní spochybňoval akékoľvek postúpenie užívacieho práva poľovného revíru žalovanému, pričom dôkazy, ktoré toto preukazujú, súd odmietol vykonať.

9. Podľa odvolateľa súd pochybil, aj pokiaľ vôbec neskúmal, v mene ktorých vlastníkov zástupcovia konali, ale predbežne sám rozhodol, že otázka posúdenia, či žalovaný (ne)má právo užívať poľovný revír, sa dotkne všetkých vlastníkov. Pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovaný nemá postúpené užívacie právo, pretože osoby, ktoré zmluvu mali podpísať, nemohli zastupovať vlastníkov poľovných pozemkov a súd v danej veci nevykonal žiadne dokazovanie, pričom vykonané dôkazy preukazujú, že zmluvu podpísali osoby, ktoré za zástupcov vlastníkov sa len vydávali, nepochybne ide o predčasný záver súdu, že rozhodnutím v tejto veci sa zasahuje do postavenia všetkých vlastníkov, keďže k takémuto rozhodnutiu súdu chýba akýkoľvek dôkazný podklad.

10. Žalovaný, ktorého zástupcovi odvolanie protistrany bolo doručené 7.7.2021, nevyužil svoje zákonné právo a k tomuto vyjadrenie nepodal. Žiadna zo strán ďalšie vyjadrenie vo veci neurobila.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo (§34 a §355 a nasl. CSP o odvolaní) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

12. Súd prvej inštancie dokazovanie vo veci vykonal v potrebnom rozsahu, na základe neho náležite zistil všetky rozhodujúce skutočnosti, skutkový stav vyhodnotil podľa zásad ustanovených v §191 ods. 1 CSP a na základe neho vo veci aj správne rozhodol. V konaní nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd postupom podľa §387 ods. 1 CSP rozsudok ako vecne správny preto potvrdil vrátane správneho, na základe zásady úspechu strany v spore založeného zákonného výroku o trovách konania.

13. Rozsudok odvolacieho súdu verejne bol vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach 13.12.2023 o 9.45 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202/II. poschodie, trakt D. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku od 7.12.2023 boli zverejnené na úradnej tabuli odvolacieho súdu a tiež na jeho webovej stránke (§219 ods. 1 a 3 za použitia §378 CSP).

14. Zamietavý výrok rozsudku z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia z hľadiska druhého súdom prvej inštancie použitého dôvodu je plne akceptovateľný, presvedčivý, jasný a zrozumiteľný, súd dostatočne a presvedčivo objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia, rozsudok náležite odôvodnil a dal odpovede na všetky otázky, ktoré pre vec mali podstatný význam (§220 ods. 2 CSP). Odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu nezistil ani žiadne vady, ktoré by sa týkali procesných podmienok (§380 ods. 2 CSP).

15. Vychádzajúc z obsahu spisu po oboznámení sa s dôvodmi napadnutého rozsudku vo veci samej, ako aj s obsahom a dôvodmi odvolania odvolací súd nezistil žiaden dôvod, aby akokoľvek sa odchytil od tohto druhého súdom zmieneného dôvodu na zamietnutie žaloby ako neopodstatnenej, spočívajúceho v argumente, že žalobcom požadovaného určenia, sa nemožno úspešne domáhať žalobou v civilnom sporovom konaní, nakoľko zaevidovaním zmluvy pozemkovým a lesným odborom Okresného úradu Spišská Nová Ves dňom 16.12.2019 užívateľom poľovného revíru Jamník a preto oprávneným k výkonu práva poľovníctva v uvedenom poľovnom revíri sa stal práve žalovaný. Naopak s týmto (a jedine s týmto) dôvodom rozsudku súdu prvej inštancie, ako tento zhora v predchádzajúcich odsekoch tohto odôvodnenia odvolacieho súdu je reprodukováný, odvolací súd v celom rozsahu sa stotožňuje a v odôvodnení svojho rozsudku v súlade s §387 ods. 2 CSP preto sa obmedzuje len na konštatovanie jeho správnosti, ktorý vo svojom odôvodnení preto nadbytočne už neopakuje.

16. Na správnosti skutkového a naňho nadväzujúceho tohto právneho záveru súdu prvej inštancie nie sú spôsobilé nič zmeniť ani odvolacie námietky žalobcu. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku reagujúc na odvolacie námietky odvolateľa odvolací súd dopĺňa.

17. V predmetnej veci nebolo sporným a súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ na prejednávaný prípad aplikoval ustanovenia zákona č. 274/2009 Z. z. Nájomný vzťah ako taký je rámcovo upravený v príslušných ustanoveniach Občianskeho zákonníka, ale pokiaľ ide o nájom výkonu práva poľovníctva, treba jednoznačne vychádzať z terminológie zákona o poľovníctve. V zmysle tohto zákona právo poľovníctva patrí vlastníkovi pozemku a možno ho vykonávať len na základe zákona a predpisov vydaných na jeho vykonanie. Vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu užívať poľovný revír sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie alebo jeho užívanie môžu postúpiť zmluvou o užívaní poľovného revíru. Správny orgán nevydáva pritom rozhodnutie o schválení zmluvy o užívaní poľovného revíru, ale vlastníkmi alebo ich zástupcami (splnomocnencami) predloženú zmluvu zaeviduje až po preskúmaní jednak hmotnoprávných a rovnako aj procesnoprávných podmienok v zmysle zákona o poľovníctve, v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu.

18. To znamená, že zmluva o užívaní poľovného revíru podľa §13 zákona ako súkromnoprávny akt vlastníkov poľovných pozemkov tvoriacich určitý uznaný poľovný revír má dva rozmery. Jedným je samotná zmluva a jej uzavretie ako otázka súkromného práva a záležitosť vzťahov vlastníkov poľovných pozemkov a potenciálneho užívateľa poľovného revíru a pretože ide o súkromnoprávny prvok, pokiaľ je sporné, či takáto zmluva (ne)bola platne uzavretá (napr. z dôvodu nedodržania zákonom ustanovených podmienok týkajúcich sa zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov), je namieste ochrany sa domáhať v civilnom sporovom konaní žalobou na určenie neplatnosti zmluvy, ktorú je nutné pripustiť ako osobitný žalobný typ mimo rámca žalôb upravených v rámci §137 písm. c) a písm. d) CSP, pričom určenie neplatnosti zmluvy má za následok aj vyradenie zmluvy z evidencie (§17 ods. 3 zákona), a teda aj zánik výkonu práva poľovníctva, čo však nie je prípad prejednávanej veci, nakoľko žalobca určenia neplatnosti zmluvy príslušným orgánom štátnej správy na úseku poľovníctva zaevidovanej 16.12.2019 v konaní sa nedomáha.

19. Druhým rozmerom zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa §13 zákona je jej verejnoprávny charakter, nakoľko zákon o poľovníctve v §14 ods. 3 písm. b) pre jej účinnosť vyžaduje ingerenciu verejnoprávneho prvku, t. j. jej zaevidovanie príslušným orgánom štátnej správy na úseku poľovníctva (§16 zákona), pričom až takýmto zaevidovaním zmluvy sa možno úspešne domáhať plnenia z nej a aj subjekt, s ktorým zmluva o užívaní poľovného revíru bola uzavretá, reálne sa môže ujať užívania a de jure i de facto sa stane užívateľom poľovného revíru až potom, čo týmto individuálnym správnym aktom príslušného okresného úradu v podobe jej zaevidovania bude uznaný za jeho užívateľa (napr. uznesenie NS SR vo veci 6Sžk/3/2019 z 24.3.2020). (ne)nadobúda právo na užívanie poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru a súčasne z toho plynúce povinnosti

20. Najvyšší súd SR ako jedna z najvyšších súdnych autorít vo viacerých svojich rozhodnutiach (porovnaj napr. 10Sžk/33/2017 z 19.6.2018 lebo aj 4Sžo 72/2014 zo 6.10.2015) pritom sa stotožňuje s právnym názorom, že zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru ako individuálny správny akt s deklaratórnymi účinkami nemá preto len evidenčný charakter, ale autoritatívnym spôsobom

zistuje (ne)existenciu určitej právnej skutočnosti, pôsobí ex tunc, teda od okamžiku, kedy týmto aktom potvrdené práva a povinnosti vznikli a na jeho základe sa zavŕšilo postúpenie užívania spoločného poľovného revíru jeho vlastníckmi, resp. vlastníckmi poľovných pozemkov, ktoré do tohto revíru patria, na poľovnícku organizáciu podľa §32 zákona. Nakoľko vydaním takéhoto opatrenia orgánu verejnej správy v administratívnom konaní o (ne)zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru sú alebo môžu byť priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti vlastníka pozemkov tvoriacich uznaný poľovný revír, aj právny predchodcami sústavy správnych súdov SR, príslušnými súdmi, a to aj vyššej inštancie bolo všeobecne akceptované, že každý vlastník poľovného pozemku začleneného do poľovného revíru je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti takéhoto opatrenia orgánu verejnej správy podliehajúceho prieskumu správnym súdom v správnom súdnictve (porovnaj napr. rozhodnutia NS SR vo veciach 6Sžo/88/2014, 10Sžk/11/2018, 8Sžk/10/2018, 5Sžk/1/2018).

21. Žalobca v posudzovanej veci tak v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní viackrát pritom zdôraznil, že predmetnou určovacou žalobou sa nedomáha určenia neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru (§13 zákona), že posúdenia tohto sa domáha len v rámci predbežnej otázky, ale že vo veci samej sa domáha určenia, že žalovaný nemá právo užívať poľovné pozemky pre výkon práva poľovníctva v uznanom poľovnom revíri „Jamník“, t. j. že žalovaný v danom poľovnom revíri nemá právo vykonávať právo poľovníctva. Vychádzajúc z §2 písm. w) zákona v znení k 16.12.2019 na účely tohto zákona užívaním poľovného revíru totiž sa rozumie výkon práva poľovníctva v poľovnom revíri a preto možno jednoznačne uzavrieť, že žalobca v tomto sporovom súdnom konaní pokiaľ sa domáha určenia neexistencie práva žalovaného užívať sporné poľovné pozemky, neprípustne sa domáha určenia práva poľovníctva, výkon ktorého v poľovnom revíri, ako zo zhora v tomto odôvodnení odvolacieho súdu uvedených záverov je zrejmé, v zásade patrí vždy tomu, v koho prospech je zmluva zaevidovaná.

22. Vzhľadom na to, že opatrením príslušného orgánu štátnej správy na úseku poľovníctva zo 16.12.2019 je zaevidovaná zmluva zo 4.5.2018 o užívaní poľovného revíru „Jamník“ v prospech žalovaného, žalobou podľa §137 písm. c) ani písm. d) CSP v civilnom sporovom konaní žalobca sa nemôže preto s úspechom domôcť určenia, že žalovaný v danom poľovnom revíri nie je oprávneným vykonávať právo poľovníctva.

23. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie o predmetnej žalobe rozhodol preto vecne správne, pokiaľ túto z tohto dôvodu ako neopodstatnenú zamietol a nejde preto o jeho nesprávny procesný postup a ani o odňatie práva žalobcu na súdnu ochranu, či neprimeraný zásah do jeho práv. Vzhľadom na tento dôvod zamietnutia žaloby vo veci samej ani pred súdom prvej inštancie nebolo preto potrebným vykonať akékoľvek, a teda ani žalobcom navrhované ďalšie dokazovanie zamerané na spochybnenie akéhokoľvek postúpenia užívacieho práva poľovného revíru a súd svojím procesným postupom práva žalobcu na spravodlivý proces preto neporušil ani pokiaľ nevyhovel návrhu žalobcu na vykonanie tohto dokazovania. Pretože preskúmať zákonnosť opatrenia príslušného orgánu štátnej správy na úseku poľovníctva nemožno v civilnom sporovom konaní, súd prvej inštancie nepochybil, ani pokiaľ tento vecne sa nezaoberal irelevantnými námietkami žalobcu spochybňujúcimi samotnú legitimitu žalovaného subjektu ako subjektu oprávneného na výkon práva poľovníctva, či to, v mene ktorých vlastníkov jednotliví zástupcovia vlastne konali. Z rovnakých dôvodov nebolo potrebným, aby s týmito jeho námietkami vecne sa vysporiadal odvolací súd.

24. Pokiaľ v zmysle §17 ods. 1 písm. e) zákona a poznámky 11) k nemu zmluva má zaniknúť rozhodnutím súdu vydaným v civilnom sporovom konaní podľa §137 písm. c) CSP, žalobca mylne preto sa domnieva, že samotný zákon zánik zmluvy viaže na rozhodnutie súdu o tom, že tu nie je právo užívania poľovného revíru, pretože takéhoto rozhodnutia súdu sa nemožno s úspechom domáhať v civilnom sporovom konaní. Na takejto určovacej žalobe žalobca nemôže mať preto ani naliehavý právny záujem, ktorý v zmysle §137 písm. c) CSP je nevyhnutnou podmienkou prípustnosti určovacej žaloby.

25. Práve pri posudzovaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodným procesným nástrojom ochrany práva žalobcu, či tento ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti svojho práva a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom aj tak bude musieť nasledovať iné súdne konanie alebo v tomto prípade konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu. Naliehavý právny záujem spravidla je daný aj vtedy, ak bez tohto určenia právo

žalobcu by bolo ohrozené alebo ak bez tohto určenia jeho právne postavenie by sa stalo neistým. Určovací žaloba musí pritom vytvárať pevný právny základ pre právny vzťah sporových strán. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva je daný, zaťažuje žalobcu ako toho, kto tohto určenia sa domáha. Pokiaľ žalobca chce osvedčiť svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení, na jednej strane musí poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi stranami a k potrebe určiť súdom, či tu tvrdený právny vzťah alebo právo (nie) je a na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodne zvoleným nástrojom, ktorý tento spor rieši, a teda odstraňuje neistotu vo vzťahu strán alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie.

26. V danom prípade už len z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobcom zvolená žaloba o určenie užívania poľovného revíru výkonom práva poľovníctva nie je vhodným procesným prostriedkom ochrany jeho práv a oprávnených záujmov ako podielového (spolu)vlastníka poľovného pozemku v poľovnom revíri Jamník, a to preto, že takáto žaloba v civilnom sporovom konaní je neprípustná. Odhliadnuc od toho žalobca s predmetnou žalobou v tomto sporovom konaní by neuspel ani v prípade prípustnosti takejto žaloby, a to pre nedostatok jeho naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ktorý tkvie v tom, že ani v dôsledku rozhodnutia súdu, ktorým takejto žalobe žalobcu prípadne by sa vyhovel, k zmene právneho postavenia žalobcu by nedošlo, keďže tento pozemky tvoriace uznaný poľovný revír Jamník by sám užívať ani nemohol a sám rovnako by nemohol ani postúpiť užívanie poľovného revíru osobám, či organizáciám ustanoveným v §13 ods. 1 zákona.

27. Vzhľadom na dôvod, na ktorom odvolací súd založil svoje potvrdzujúce rozhodnutie v tejto veci, v odvolacom konaní nebolo potrebné sa vysporiadať ani s odvolacími námietkami žalobcu, ktorými tento vytýkal nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej legitímácie tvrdiac, že vzhľadom na predmet konania ani nebolo potrebným, aby stranou sporu boli všetci vlastníci alebo nesprávnosť jeho záveru o tom, že meritórnym rozhodnutím súdu v tejto veci by sa zasiahlo do oprávnených práv a právom chránených záujmov všetkých vlastníkov poľovných pozemkov v danom poľovnom revíri.

28. Z uvedených dôvodov odvolacie námietky žalobcu neobstoja, pretože žiadna z nich nie je spôsobilá spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska skutkových a právnych záverov, na ktorých napadnuté rozhodnutie v tejto veci je založené, vzťahujúcich sa na nemožnosť súdu v civilnom sporovom konaní rozhodovať o určení výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri. Žalobcovi pritom nič nebráni pred správnym súdom prípadne aj úspešne sa domáhať preskúmania zákonnosti zaevidovania ním namietanej zmluvy zo 4.5.2018 o užívaní poľovného revíru ako individuálneho správneho aktu príslušného orgánu štátnej správy na úseku poľovníctva.

29. Pretože ide o rozhodnutie, ktorým konanie sa končí, odvolací súd postupom podľa §396 ods. 1 CSP rozhodol aj o trovách odvolacieho konania (§262 ods. 1 CSP), a to v súlade so zásadou úspechu zakotvenou v §255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal preto nárok na plnú náhradu jeho trov, keďže ani v okolnostiach veci a ani v osobe žalujúceho vlastníka nezhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa na výnimočné rozhodnutie o trovách konania, čo i len sčasti v prospech neúspešného žalobcu (§257 CSP). O výške náhrady trov v zmysle §262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

30. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie je prípustné, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie je p r í p u s t n é , ak jeho rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

S výnimkou prípadov ustanovených v §429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).